ענג שבת (63)

הכנות לשבת, ביטוי לגוון האישי

חשוב מאוד להבין כאן נקודה יסודית, בה חלוקה השבת משאר המצוות. לדוגמא: ישנה מצוה לנקות את הבית לפסח. אם ח״ו לא מנקים את הבית כשורה, זו אמנם עבירה, אבל זה לא עלבון. לעומת זאת, אם ישנה מצוה לצחצח נעלים לכבוד שבת ואדם שכח לצחצחם, אין זו רק עבירה, זהו עלבון כלפי השי״ת. דומה הדבר ליהודי שהלך לחתונה נעל נעלים מטונפות או לבוש בחליפה שיש בה כתמים, הרי חוץ מהעובדה שלא נהג כשורה, הוא גם פגע בכבוד החתן. בשבת קודש יש כביכול חתן, השי״ת! זוהי המהות של השבת יומו של הקב״ה, ולכבודו אנחנו מצחצחים נעלים, כי יש כאן גוון אישי. כשמכינים סעודת שבת, עושים זאת מתוך תחושה שהולכים כעת לפגוש את השי״ת. אולי אחת הסיבות שאיננו מרגישים את קדושת השבת, היא משום שאיננו יודעים כיצד לקבל את פניה. ה״שלום עליכם״ שנותנים לשבת הוא הלכה מיוחדת בשבת. כשאדם זוכר שהיום שבת, הכל שונה, הוא מרגיש את עצמו אורח בבית המקדש, וכשאדם יודע שהוא אורח, הוא משתדל להתנהג יפה. אם נעשה זאת נרגיש את קדושת השבת, וע״י פתיחת מעיין שפע זה, נזכה שהשבת שהיא ״**מקור הברכה**״ תשפיע רוב טובה וברכה לכל ששת ימי המעשה. *נפש שמשון ״שבת קודש״ מאת הרב פינקוס זצ״ל*

חשיבות השבת

השבת היא הרבה יותר מיום מנוחה. היא יום שבו אנחנו עוצרים את המרוץ של השבוע ומזכירים לעצמנו מה באמת בחיים חשוב. התורה אומרת: ״**זכור את יום השבת לקדשו**״. המילה ״**זכור**״ מלמדת אותנו שהשבת נועדה ליצור זיכרון וחיבור, לזכור שהעולם לא נוצר במקרה, שהקב״ה ברא את העולם, ושגם בתוך כל העשייה והלחץ של החיים יש זמן שבו אנחנו עוצרים ומתחברים אליו. חז״ל אומרים: ״**יותר משישראל שמרו את השבת, השבת שמרה על ישראל**.״ השבת שומרת על המשפחה, על הקשר בין הורים לילדים, על האמונה ועל הזהות היהודית. במשך אלפי שנים, יהודים בכל מקום בעולם שמרו שבת, ובזכותה נשמר הקשר שלנו לתורה ולמסורת. יש גם רעיון עמוק בכך שהשבת מגיעה בכל שבוע מחדש. גם אם השבוע היה קשה, עמוס או לא מוצלח, השבת אומרת לנו: אפשר לעצור, לנשום ולהתחיל מחדש. לכן השבת היא מתנה. לא רק איסור מלאכה, אלא זמן של משפחה, תפילה, תורה, מנוחה והתחברות. *המלקט*

כשמתקדש היום בערב שבת קודש סוכת שלום מגיעה ומתפשטת בעולם, וסוכת שלום זוהי השבת. וכל מיני רוחות רעות ומזיקים וכוחות הטומאה מחביאים ומצניעים את עצמם, כיון שמתעוררת קדושה בעולם רוח טומאה לא יכולה להגיע והעולם בשמירה גדולה, עד שאין צריך להתפלל ולומר ״שומר את עמו ישראל״ שזה רק בימי החול. ואפילו הרשעים בגהנם שמורים בשבת. ויש שלום למעלה ולמטה. ובזמן שמתפללים ומזכירים סוכת שלום שהיא השבת, קדושה עליונה פורסת כנפיה על ישראל ומכסה אותם כאמא על בניה, ועל ידי זה יש נשמה חדשה לכל אחד ואחד, ושמחה זו מסלקת מהם כל עניני החול וצרות ודחקות. ויש לסעוד שלוש סעודות בשבת ולטעום מכל התבשילים. וצריכה האשה בשמחת הלב ואהבה להדליק נרות שבת, כי זכות גדולה יש בזה לזכות לבנים קדושים שיאירו בעולם בתורה וביראה, ולבעלה אורך ימים ושלום בארץ. ואשריהם ישראל שהם בחלקו וגורלו של הקדוש ברוך הוא, ועליהם נאמר ״**אשרי העם שככה לו אשרי העם שה׳ אלוקיו**״ (תהלים קמד,טו)

מתוך הזוהר הקדוש

צאתכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון

יש להבין שואל ה״**שם משמואל**״ (פרשת כי תבוא, הובא בספר ״**אזמר בשבחין**״), מדוע אומרים למלאכים: ״**צאתכם לשלום**״, וכי מה איכפת לנו אם ישארו בעת הקידוש? באר על פי המובא ב״**תיקוני הזוהר**״, כי הנשמה היתרה שבאה בשבת, מלוים אותה מלאכים מעולם העליון, ושני המאלכים המלוים את האדם מבית הכנסת לביתו, מקבלים את הנשמה היתרה מן המלאכים הנ״ל ומביאים אותה אל האדם. לפי זה באמירתו: ״**צאתכם לשלום מלאכי השלום**״, הננו מתכוונים לאותם מלאכי עליון שליוו את הנשמה היתרה ומסרו אותה למלאכים שלמטה המלוים את האדם. *ומתוק האור ״שבת קודש״*

כל מקדש שביעי כראוי לו

כל שומר שבת כדת מחללו, שכרו הרבה מאוד על פי פעלו (זמירות שבת)

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַה׳ (ויקהל לה, ב)

שני סוגי שומרי שבת. יש בני אדם המקדשים את השבת בקדושה יתירה, ועוסקים כל השבת, מעת לעת, בתורה וקדושה, עליהם אומר ״**כראוי לו**״ ליום השבת, שהרי לשם כך נבראה השבת. אך לעומת זאת יש בני אדם אשר הם ״**שומר שבת כדת מחללו**״, שאינם מחללים את השבת במלאכות אסורות, אבל אינם מקדשים אותה

בקדושה יתירה, אלא מתענגים באכילה ושתיה ושינה. אמנם על שניהם, על אלה כמו על אלה, הוא אומר "**שכרו הרבה מאוד**", אבל כל אחד "**על פי פעלו**"

החפץ חיים

חשיבות אמירת שלום עליכם בשבת

שלום עליכם, להכניס את השלום לבית: בכל ליל שבת אנו פותחים את סעודת השבת באמירת "שלום עליכם". מעבר להיותו מנהג יפה ומוכר, יש בו מסר עמוק מאוד על מהותה של השבת. חז"ל אמרו: "לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום" (סוף מסכת עוקצין). השבת היא זמן של מנוחה, קדושה והתכנסות המשפחה יחד. לכן דווקא בכניסת השבת אנו מזכירים לעצמנו שהשלום הוא היסוד שעליו צריך לבנות את הבית ואת השבת. כשאומרים "**שלום עליכם**", אנחנו כביכול מקבלים בברכה את הקדושה שנכנסת לבית. אבל זו גם הזדמנות לקבל זה את זה בסבר פנים יפות: להניח בצד את המחלוקות, את הלחץ של השבוע ואת הדברים שמפרידים בינינו, ולפתוח את השבת בלב רגוע ובאווירה של אהבה ואחדות. המילה "**שלום**" אינה רק היעדר מריבה. שלום אמיתי הוא היכולת לחבר בין אנשים שונים, לכבד, להקשיב ולמצוא מקום לכל אחד. לכן "**שלום עליכם**" הוא לא רק פיוט שאומרים לפני הקידוש. הוא מעין תזכורת שבועית: השבת מתחילה בשלום, והשלום מתחיל בבית.

המלקט

חשיבות הידיעה שפרנסה משמים

שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַה' (ויקהל לה, ב)

לכאורה מן הראוי היה לומר ששת ימים תַּעשה מלאכה ולא תֵּעשה מלאכה, וכי המלאכה נעשית מאליה? ועוד, לשם מה מזכירה התורה את ששת ימי המעשה, הלא עיקר רצונה הוא לצוות על איסור מלאכת שבת? אלא ביאר בספר "**אפריון**": אדם שאינו מאמין אשר פרנסתו מן השמים וחושב "**כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה**", קשה לו לשבות ביום השבת, דלפי מחשבתו אם ישבות יחסר לו פרנסת היום ההוא, וכדי להסיר קושי זה מדגישה התורה קודם הצווי על שמירת השבת, "**שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה**", דע לך שבששת הימים אין אתה עושה המלאכה בעצמך אלא כל הברכה במלאכתך הוא מאליה, מאת הבורא ית"ש, דמזונותיו של אדם קצובים לו בר"ה עד ר"ה, ואז יהיה נקל עליו לקיים את המשך הפסוק "**וביום השביעי תשבות**"

"אוצרות התורה" פרשה ויקהל

השרפה, עונש על חילול שבת

אמרו חז"ל: "**אין הדלקה מצויה אלא במקום שיש חילול שבת**" (שבת שף קיט.), וכשפורצת שרפה בשבת, פעמים רבות ממהרים לכבותה שלא על פי דין. דבר זה אומר ה"**טורי זהב**" נרמז בפסוק (ישעיהו א, ה), "**עַל מֶה תֻּכּוּ עוֹד, תּוֹסִיפוּ סָרָה**". "**עַל מֶה תֻּכּוּ**", חיללתם שבת ונענשתם על כך, אך אז "**עוד תוסיפו סרה**" לכבות את השרפה באופנים אסורים.

ומתוק האור "שבת קודש"

הלכה: עונג שבת

מצוות עונג שבת נאמר בנביא "**וקראת לשבת עונג**", ודעת **הרמב"ן** שמצוות עונג שבת היא מן התורה, וכך שחיוב מצוה זו היא מן התורה. ולכן צריך לכבד ולענג את השבת במאכלים ערבים ובמגדנות, כל מקום כפי מנהגו. גדר "עונג שבת" הוא להוסיף מהרגילות שלו ביום חול, ולכן אם רגיל ביום חול לאכול תבשיל אחד, יכין לשבת שני תבשילים, ואם רגיל בשני תבשילים יכין ג' תבשילים, כלומר יוסיף תבשיל אחד שיהיה ניכר כבוד שבת.

מתוך ספר חזון עובדיה שבת א'

<u>פתגם</u>: מי שמפקיד את דאגותיו בידי שמים, מוצא מנוחה בלבו.

פתגם חסידי

<u>חקירה</u>: אין פודים הקודשים להאכילן לכלבים

שלושה צדדים: הפדיון לא מועיל, או שהוא מועיל אלא אסור לפדות, או שמותר לפדות אך אסור לתת לכלבים (ברכת אברהם פסחים כט., ד"ה אין פודין)

ספר "קובץ יסודות וחקירות

<u>סיפור</u>: עולם האמת

שני חסידים של שני אדמורי"ם שונים, היו תמיד מתווכחים ומתנצחים ביניהם, זה אומר: הרבי שלי הוא צדיק הדור, וזה אומר: לא כי הרבי שלי הוא צדיק הדור. לימים נפטר אחד מהם, ובא השני ללוותו בדרכו האחרונה. שאלוהו לאותו חסיד: היתכן, אתה בא לחלוק כבוד אחרון לאדם שהיה בר פלוגתא שלך כל השנים! ענה החסיד ואמר: הלא עכשיו כבר שרוי הנפטר בעולם האמת, הריהו יודע, איפוא, שהאמת עם הרבי שלי, נמצא שאנחנו כבר חסידים של אותו רבי, ומן הראוי שאבוא לחלוק כבוד אחריו.

ספר חד וחלק חלק ג'

שבת שלום

יוצא לאור לרפואה שלימה: פני פרחה בת מסעודה, בנימין בן אסתר, יוסף דוד בן ליאל, ,ברוך יואל שמעון ישראל בן פנינה, ראובן ישי בן מרצדס, הדסה אסתר בת רחל בחלא קטי, פטריק יהודה בן גלדיס קאמונה, אברהם רפאל בן רבקה, ויקטוריה שושנה בת ג'ויס חנה, רפאל יהודה בן מלכה, שלמה בן מרים, אבישי יוסף בן שרה לאה, אוריאל נסים בן שלוה, אלחנן בן חנה אנושקה, מרים בת עזיזא, דוד בן מרים, יעל בת כמונה, ישראל יצחק בן ציפורה, עמנואל בן סוזן אזיזה. **שלום בית**: גיולה חיה בת סופי לבנה ואילן יהודה יצחק בן סנדרה סולאנג'. **זיווג הגון**: שרה זסוזן אנדרה בת דומיניק רינה, יוני מאיר משה בן אסתר, אילן אלי אהרן בן אסתר, קלואי אורה בת סופי לבנה, לולה לאה בת סופי לבנה,לאה בת רבקה, אלודי רחל מלכה בת חשמה, יוסף גבריאל בן רבקה . **הצלחה רבה בכל**: נאור דוד בן יעל דינה, ליטל בת יעל דינה, לחנה בת אסתר וליונתן מרדכי בן שמחה ברכה זרע של קיימא ללבנה מלכה בת עזיזא וליאור עמיחי מרדכי בן ג'ייזל לאוני. **לעילוי נשמת**: אלגרין שמחה בת אמילי, רינה בת רחל ,קלוד שלמה בן ז'רמן רבקה, ראובן בן חנינה, ג'ינט מסעודה בת ג'ולי יעל, שלמה בן מחה, מסעודה בת בלח, גיא יונה בן לאה,יוסף בן מייכה. מוריס משה בן מרי מרים. אליהו בן מרים, ניסים חי הוברט בן ג'ולי, פליקס סעידו בן אטו מסעודה. אפרת רחל בת אסטרייה כוכבה, מלכה אנרייט מרזוקה, , קרול מזל אדסה בת גבי זרגונה, אברהם בן אסתר, ראובן בן איזא, יהודה יוסף בן רחל. לאה חוה בת שמחה סימי.

יוסף ג'רמון כולל עקס לע בען
לכל עניני הדף נא לפנות במייל ל:
germon73@hotmail.fr
ניתן למצוא את העלון
www.kollel-aixlesbains.fr

© Graphik'Al 07 81 36 67 85